

காயம், வலி, இழப்பு, தேவியோகம்
என்பன குறித்து எழுதப்பட்டு

சுரமகவிகள்

யாழ்ப்பாணம்
பாக்கியநாதன் புத்திரன் அகிலனால்
யாக்கப்பட்டவை

பேறு வெளியீடு
கச்சேரி நல்லூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

விஜயங்கார்த்திகைம்

2012.

பேறு

சுமகவிகள்

யாழ்ப்பாணம்
பாக்கியநாதன் புத்திரன் அகிலனால்
யாக்கப்பட்டவை

தலைப்பு: சரமகவிகள் - கவிஞர்கள், © : பா.அகிலன், வடிவமைப்பு : தா.சணாதனன், பதிப்பு: முதற்பதிப்பு : நவம்பர் - 2011, இரண்டாம் பதிப்பு : நவம்பர் 2012, வெளியீடு: பேறு, 71/ 2,கச்சேரி நல்லூர் வீதி,யாழ்ப்பாணம், அச்சாக்கம் : கரிகணன் பிறின்டேர்ஸ்,கே.கே.எஸ் வீதி,யாழ்ப்பாணம்.

Title: Sarama kavihal - Poetry, © Pa.Ahilan, Design: T.Shanaathanan, Edition: First Edition: November 2011, Second Edition: Novermber 2012, Publisher: Peru. 71/2, Kachcheri Nallur road,Jaffna. Printers: Harikannan, K.K.S Road,Jaffna.

Price: 200/-

ISBN : 978-955-53902-0-0

தந்தை

பொன்னம்பலம் பாக்கியநாதனுக்கும்,
அவருற்ற நண்பர் சதாசிவம் மாமாவிற்கும்
கடமை கடந்த கையுறை

நன்றி

அம்பலம்
தூண்டி
மணற்கேணி
தீராந்தி
மறுபாதி
சணாதனன்
நவதர்வழனி
பவாணி
அம்மா
அ. யேகராசா
நன்பர்கள் - கரிகாவு

பொருள்க்கம்

மிதுனம்

- மிதுனம் 01
- மிதுனம் 02
- மிதுனம் 03
- மிதுனம் 04
- மிதுனம் 05
- மிதுனம் 06

தலைப்பிடப்படாத காதற்கவிதைகள்

- தலைப்பிடப்படாத காதற்கவிதைகள்-02
- தலைப்பிடப்படாத காதற்கவிதைகள்-03
- தலைப்பிடப்படாத காதற்கவிதைகள்-04

சுவிசேஷம்

- சுவிசேஷம் 01
- சுவிசேஷம் 02
- சுவிசேஷம் 03

செம்மணி

- செம்மணி 01
- செம்மணி 02
- செம்மணி 03
- செம்மணி 04

வைத்தியசாலைக் குற்புக்கள்

கால்

பினா இலக்கம் 178

பினா இலக்கம் 182

பினா இலக்கம் 183 உம், உயிரிலக்கம் 02 உம்

பொதி இலக்கம் 106 உம் பிறவும்

மந்தோவின் பெண்கள்

கைகள்

விசரி

தாயுரைத்தாள்

பாயிரம்

தாயுரை 01

தாயுரை 02

தாயுரை 03

தாயுரை 04

தாயுரை 05

பிற

2005

இரண்டு தலைநகரங்கள்

பேராடை

பெருநிலம்: மண்ணடுக்குகள் பற்றிய அறிமுகம்

எந்தத் தலைப்பும் இடவேண்டாம்

சிலுவை 04

அருந்தினி

நீர்க்குழிழி

பிற்குறிப்புகள்

மிதுளம்

மிதுனம் 01

பற்களின் விழவாய்கள் திறந்தன

சிதைந்த விலங்கின்
முற்றிய பித்தாகினேன்.

தேகச் சலாகைகளிடையே
பிரித்தாருவ முடியாத வெறுப்பு

இரத்தச் சீழாய்
கரைந்தாழுகியது உனதிதழ்
தோலோடு கிழிந்து
பிஞ்சுகண்ட மயிர்கொண்டது எனது கை

கோமாளிகளும், வில்லன்களும்
கதாநாயகர்களும்
உள்ளுழைகிறார்கள் ஒருவருக்குள் ஒருவர்

தேர்ந்த நடிகளிலும்
சிறந்த நடிகனானேன்

மோகம் கண்டிப் பழுத்து
பழுத்து மக்கிய படுக்கையின் கீழ்
அரவாய் ஊர்ந்து
சுருண்டது கடிகாரம்.

மிதுனம் 02

இரவு அரவாகையில்
தூக்கத்தைக் குடிக்கிறது காற்று

தேகத்திலிருந்து பிரியுமிமாரு பூச்சி
தூப்பும் சினத்தில்
ரங்கவுருத்துக்களைக் கிழித்து
இன்பழுறுத் தின்கிறோம் கொருமைகளை

குறிகளில்
மொய்த்துப் பரவும் பொய்களில்
புழக்கும் படுக்கையில்
நஞ்கறும் விழிகள் கொண்டு
சிள்ளிறோம் நேசவாசகங்களை

காலத்தை ஓடித்துக் கீரிக்கிறான் நாடோடி

முடிவடையாத
கதவுகளைத் திறந்தபடி
வெளியேறிச் செல்கிறான் அந்நியன்.

மார்கூரி 2008

மிதுனம் ०३

நூபகத் திசுக்களை
 உக்கிரமாய் அரிக்கிறது பூச்சி
 சிதம்பி
 வேறுபடுத்த முடியாமல்
 ஒட்டி முட்டுகின்றன சொற்கள்

கிண்ணாஸ்களை
 நிரப்புகிறேன் பொப்களால்
 புன்னகையில் நச்சப் புற்கள்

நீயறியாது
 உனது நரம்புகளை
 உருவியறுக்கும் கத்தி
 வேறு யாருடையதோ அல்ல

அண்டு ஒரு பொய்
 வாழ்க்கை
 ஒரு முட்டாளின் கோடைக்கனவு

மறையில் அவிழ்கிறேன் பித்தனாக.

மிதுனம் 04

குருதியண்டன நமது கட்டாரிகள்

மாமிச வாடையால்
 அடைத்து மூடப்பட்டது அஹர
 சுவரைப் பின்து
 தெருவுக்கு வெளியேறுகிறது புணர்ச்சியாலி

எச்சிலிற் குழழுக்கப்பட சொற்களை
 இதயத்துள் குத்தி
 இன்பற்றமுகியது நாவு

மலையேறி
 விடைகொள்கின்றன குருவிங் கொத்துக்களும்
 மழலை மிழற்றல்களும்

வேண்டாம் இனியாரு போதும்
 இன்னொரு இரவும்
 பகலும்.

மார்கழி 2003

மிதுனம் 05

இரண்டு தூருவங்கள்
இரண்டு வெறுப்பு மகலைகள்

இரண்டிலும் அழுதம்
இரண்டிலும் விடம்
முன்று நெஞ்சுங் காலைகள்
சந்திக்காமலே முடிந்த மாலைப்பான்று

பல்லாயிரம் உணங்சல்கள்
அவரவர் கரத்தில் அவரவர் கிண்ணம்

விரைந்து கழிக்கிறது ஒரு யுகம்

இரண்டு ஏழை நாவாய்கள்
கிளாட்டி மாளாத கனவுகள்
வாழ்விவனும் பெருங் கடலே

மிதுனம் 06

இரத்தஞ் சுவைக்கிறோம்.

சுநுசாற்களின் படுக்கையில்
 பினக்கலவி கொண்டபின்
 சோர்ந்துறங்குகின்றோம் வலமிடமாய்

முள்ளாலாய போர்கவயின் கீழ்
 விதிவசத்தால் பிணைக்கப்பட அந்நியர்கள்
 புழுநீரிடும் கணாவணிந்து
 வற்றுமொடு எதிர்காலந்தைக் காண்கிறார்கள்
 பனிக்குமிரு சோடிக் கண்களால்

ஆவணி 2011

தலைப்பிடப்படாத காதற் கவிதை

தலைப்பிடப்படாத காதற் கவிஞர் 02

எவ்விதம் முடிந்தன அந்த நாட்கள்?

விரகமும் தாபமும் மூடிய மாலையும்
முற்றிலாக காத்திருப்புத் தெருவும்
ளங்களும் சென்று மறைந்தன?

நெருஷச்சடலும்
வெப்பமேறிக் கண்ற நூறு முத்தங்களும்
எவ்விதம் உலர்ந்தன?

அத்திசையிலும் இத்திசையிலுமாய்
எவ்விதம் நடைபிரிந்தன பயணங்கள்?
இதயத்தைக் கீறும் மாறா வளி
ளங்களும் காய்ந்து மறைந்து போனது?

ஆயுளின் நடுச் சம்தியில் நிற்கிறேன்

ஆண்டுகள் பல கழிந்து தோன்றுகிறாய்
கணத்திற் தோன்றி மறைகிறது
மறுபடி அதே நெருப்பு

நருங்கடலில்
துடுப்பற்ற படகில் தனித்துப் போனேன்

தலைப்பிட்ப்பாத காதற் கவிதை 03

சொல்லப்படவில்லை
 ஆனால் அறிகிறோம்
 மறைக்கிறோம்
 ஆனால் காண்கிறோம்
 வெம்மையடையும் மூச்சிலேறுகிறது தாபம்
 ஆனால் மேடையேறுகிறது ஒரு பாசாங்கு நாடகம்
 காலமும் இடைநுழைகிறது ஒரு பாந்திரமாய்
 விரிகிறோம் கனவான், கனவாட்டியாய்
 ஆனால், யாருமறியாக் காந்தப் புலத்தால் கடப்படுகிறோம்

பெய்கிறது
 பெய்யனப் பெய்யும் பெருமழை

பாஞ்சலி 2010

தலைப்பிடப்பாத காதற் கவிதை 04

குமரிகள் ஆகிவிட்டனர் உனது பிள்ளைகள்
நரை திரண்டுள்ளது எனது தாழியில்

ஒருக்கண்ணால் என் மனைவியை பார்க்கிறாய் நீ
நீ பாராக் கணந்தில்
உன் கணவனைப் பார்க்கிறேன் நான்

இனம் புரியாத ஏதோவொன்று
பயணமாகிறது இப்போதும் எமக்குள்

சந்தித்து விடைகொள்கின்றன கண்கள்
ரோஜா மென்மண அத்தர் பரவுகிறது காற்றில்
கணந்தில் நிலைகுலைந்தேன்
ஒரு பதின்ம வயதுப் பையனைப்போல.

கவிசோழன்கள்

குற்றம் புரிவதில் தாகழுடையவனாய் உள்ளேன்
- ஜீன் ஜெனே

சுவிசேஹம் 01

போக்கிரிகளிற் கடைகூட்டுவனும்
புனித இடங்களை
அழுக்காக்கும் மலவானும்
விதிவசத்தால் தொடண்டந்தால்
உயிர்முனையில் குத்திக்கிகாள்ளும் விஷவானும்
நற்குறிகளை அழிக்கவல்ல கொகுரனும்
காமாந்தகனுமாகிய
அவனிவன் உவன் எனப்படும்
அவனிவன் உவனுக்கு
வெளிப்படுத்தப்பட்ட சுவிசேஹம்

இருளோ, சீமே
எச்சிற் பாண்டமே
பொய்யே மொய்
மொய்யே பொய்
மொய்யைக் கடந்தான் பொய்யைக் கடந்தான்
பொய்யைக் கடந்தான் மொய்யைக் கடந்தான்
மொய்யைப் பொய்யைக் கடந்தான்
பூமியைக் கடந்தான் காண்.

சுவிசேஷம் 02

தீரா மது மாந்தியும்
 மாமிச வாடையால் உச்ப்பப் பெறுபவனும்
 தேகம் முழுவதும் குறி திறந்தவனும்
 பங்சோந்தியும்
 அன்பு காப்ந்தவனுமாகிய
 அவன் எனப்படும் இவனுக்கும்
 இவன் எனப்படும் அவனுக்கும்
 இவனவனைப்படும் அவனிவனுக்கு
 வெளிப்படுத்தப்பட்ட சுவிசேஷம்

அழக்கை
 மலவாயே
 தேகமிமாஞ் படகு
 படகோட்டி பாக்கியவான்
 நீர் கடந்து நீர் கடந்து
 நீர் திறந்து
 கரை திறந்து
 அவனே வெளியேறிச் செல்கிறான்.

சுவிசேஷம் 03

சுயமைத்துநீந்துள் சுருண்டவனும்
மலங்களை மெல்லுபவனும்
சிறுநீர்க் கொட்டுகளில் உறங்குபவனும்
பின் இலையானுமாகிய
அது என்ப்படும் அவனுக்கும்
இது என்ப்படும் இவனுக்கும்
அதுவிது என்ப்படும் அவனிவனுக்கும்
வெளிப்படுத்தப்பட்ட சுவிசேஷம்

புழுவே, பூச்சியே
தீட்டுச் சேலையே
தூங்காதவன் பாக்கியவான்
அவனே பார்க்கிறான்
அவனே கேட்கிறான்
பாதை கடந்து பாதை கடந்து
அவனே பாதையாகிச் செல்கிறான்

சிந்திகர 2008

சும்மி

செம்மணி 01

தேகத்திற்கு மேலால் செல்லும் வாகனாங்கள்
இதுபற்கதைக் பிராண்டி
இருள்பற்றியெரிந்த தெருக்கள்

சுவர்கள் கிழிந்து
இருத்தம் தெறித்த பகல்
உருக்கிகட்டு
ஆணியுண்டாடியது சிரசீல்

ஒரு பொய் வாக்குழலம்
ஒரு சதிச்செயல்
ஒரு மாணவன், ஒரு நண்பன்
உப்புப் பாத்திகளின் கீற்ச் சென்றன
இளமையின் ஈரிலைகள்

(பார்த்திபனுக்கும், போகனுக்கும்)

செம்மணி 02

முன்றாவது வெள்ளி நள்ளிராவைக் கடக்கையில்
திரும்பினாள் மரியை
யாருக்காவது தெரியுமா?
பட்டினாஸ்கலிற்கிடையில்
நெடுமிர்த்து நீண்டது அவளாடை

சீடர்களில்லை, அயலாரில்லை
உற்றாரில்லை, பகையாருமில்லை

காற்றுறைந்த கரிய புற்கணா
தகடுமீனில் செத்துச் சிதும்பிய நிலாகவ
அவள் கடந்த பின்னாலெழுந்தது
யுகங்களை நடுவாய்ப் பிளக்குமிமாரு பிலாக்கணம்

தென்காலி

தென்காலி தென்காலி நீரும் வீடு
 தென்காலி தென்காலி சூரியோ
 தென்காலி தென்காலி நீரும் வீடு
 தென்காலி தென்காலி சூரியோ

செம்மணி 03

பகலிரவாய் பெருக்கிக்குத்தது இரத்தம்
 கன்னியானாள் மகள்
 மணவாட்டுக்கும் விதவைக்குமிடையில்
 ஒரு பாத்திரமாயிருந்தாள் தாய்
 குரல் கொடுத்தால்
 மறுகுரல் தர யாருமற்ற ஒற்றைப் பெண்கள்
 மற்றும்றன பதினேழு முழுவஞ்சங்கள்
 காத்திருந்த கண்கள் தூர்ந்தன
 உப்பாய்ப் போன தந்தைக்காய்
 ஓர் விளங்கை ஏற்றிவைபெனக் கூறமுடியவில்லை என்னால்

செம்மணி 04

உப்பு வயல்களின் கீழே
 தூரதிரிச்டமான அந்த மனிதர்களை
 அவர்களின் தேகத்தை உலரவிடாது
 பெருகும் நேசர்களின் கண்ணீரை
 கரிய நீர் புற்களின் மேலே விடாது காடும்
 பயங்கர நாட்களின் சாம்பகரை
 தீண்டுவார் யாருமில்லை

விளம்பரப் பதாகைகளின் கீழே
 மறந்தலின் விளிம்பிலிருந்தன அவர்தம் நினைவுகள்...

கல்லாலல்ல;
 நீராவுமல்ல;
 வளியாற் கட்டுகிறேன்
 விடாது மின்தொடருமொரு ஒலியால்
 அவர்களிற்கொரு நினைவிடம்

வெத்தியசாலைக் குறிப்புக்கள்

(வவுனியா மற்றும் திருக்கோணமலை பாங்குனி – 2009)

கால்

மனிதர்கள் சுவாசிக்க முடியாதவொரு காலினை
எடுத்துவந்தார்கள் இன்று
தற்காப்பாடைகள் தரித்த பின்
ஒழுகும் சீழுக்கு ஒரு கிண்ணமும்
சிதம்பிய தகைக்கு இனினாரு பாத்திரமும் வைத்துவின்
பிருங்கியுடன் அமர்ந்து
நெளியும் புழக்கணைப் பிருங்கத் தொடர்கினேன்.

அதிசயம் தெரியுமா?
காலுக்கு ஒரு தலையும்
தலைக்கு ஜிரண்டு கண்களும் இருந்தன.

பின்னே இலக்கம் 178

இருந்த விளாறாய் கிடந்தான்:
 பாதித்தலை,
 பிளந்த நெஞ்சறையில் நூலீட்டு இறங்க
 திரவமாய் கசிந்தது இருள்
 தடுமாறிக் கடந்தால்
 காந்துப் பசித்தவொரு முதிய தாய்
 ஒரு நோயாளித் தந்தை
 மாலையிட்ட சில புகைப்படங்கள்

தேகுத்தின் பாதாளத்துள் இறங்க முதல்
 முற்றிலாக்கேவலால் தூரத்துண்டோம்
 முள்ளாய் கிடந்து கனத்தது கண்ணீர்

அவசரமாய் வெளியேறிய பின்
 முடி
 துணிப் பந்திதான்கற அடைத்து
 கைக்கத் தொடர்கினேன்.

பின் இலக்கம் 182

சிதைவாடை
நீக்கினால்
ஓலமுறைந்து சீழ்கொண்ட இன்னோராடை

முலையொன்றில்லை:
மறு முலையில் கிட்டந்து ஒரு சீறுவடல்
விரித்தால் பிரியாது
ஒருடலாய் ஒடிடுக்கிடந்தது

சுந்தப்படுத்திய பின் எழுதினேன்
பின் இலக்கம் 182

பினா இலக்கம் 183 உம், 2யிரிலக்கம் 02 உம்

உயிரில்லை:

இரத்தம் ஒரு சேலை
 யோனியிற் தொங்கிய தொப்பும் வீழ்நில்
 ஆடியது ஓர் புந்துடல்.
 வெட்டிப் பிரத்தோம்:
 குலுக்கிய பின் அழுதது.

எழுதினேன் பேரேட்டில்

பினா இலக்கம் 183
 உயிரிலக்கம் 02.

பொதி இலக்கம் 106 உம் பிறவும்

முண்டத்திற்கு மேலுங் கீழும் ஒன்றுமில்லை.

இரத்த வெடில்
 சிதம்பியழுகிய உடலை தொட முதல்
 முறிந்தன என்புகள்

"குழந்தைகள் போனும்"

முடையாய் கட்டிய பின்
 ஜரமாய் குவிக்கத் தொடங்கினோம்.

மந்தோவின் பெண்கள்^{*}

ஒட்டுக் கிடந்தது உயிரின் கடைசிச் சவ்வு

அருஞு வர
 மாந்திரிகமாய் நீக்கினாள் கீழாடை
 இரத்தக் கிடங்கில்
 மொய்த்துக் கிடந்தன ஆயிரமாண் குறிகள்

நீரளிப் பெய்த பின்
 அவள் முளையிலிருந்து
 ஒவ்வொரு ஆண்குறியாய் பிருங்கத் தொடங்கினேன்.

காலம் கலங்கியாடி மழிந்தது.

* சதாந் வறசன் மந்தோவின் சீருககை ஒன்றில் வரும் தொடர்ச்சியாக வன்டுணைச்சிக்கு உப்பட்ட பெண் பாந்திரம்

கைகள்

மனிக்கட்டுக்கள் சில, முழுக்கைகள் சில
ஆங்குமிங்குமாய் உடைந்தும் கிழிந்த வேறும் பல

ஒன்றிருந்தேன்
பராயம் இருபதிருக்குமோர் ஆண்கை
முரடு விரல்கள்
நெடிய ஆயுள்ரேகை கைவிடமிருங்கி
மேலும் பயணமானது
இறக்கிப் பார்த்தேன்
பச்சையால் குத்தியிருந்தான்
"சஞ்சுதா"

விசரி

காயமேதும் இல்லை.

ஒற்றைபாடையில் மலமும்
மாதவிடாய் இரத்தமும் ஊறிக்கிடக்க
மாற்றுடை மறுத்தாள்
ஊன் மறுத்தாள்
பகலையும் ,இரண்டையும் உடைறுத்தலறினள்

மகவே.

மகவே.

மாயமே.

துரத்தி
விலங்கிடாக் கட்டிய பின்
உள மருத்துவருக்கு சிபாரிசு செய்தோம்.

பாங்குநி 2011

ପ୍ରାଚୀନତାଙ୍କାଳି

பாயிரம்

திசைகளைப் பிடிஸ்கி நொழியில் வீசும்
 பீரங்கிக் குண்டோன்றை விடவும்
 இருப்பவனையும்
 பல்லாயிரமாண்ரூகள் முன்னால் மாண்டவனையும்
 ஒருசேரக் கொத்தியெறிந்துவிடும்
 விமானக்குண்டோன்றை விடவும்
 கபாலத்தினை உடைத்துந் திறக்குமொரு
 தோட்டாவினை விடவும், விடவும்
 அச்சுறுத்தியது என்னை அந்தக்குரல்கள்....

தாடுமரை 01

சகை இறைத்துப் பரவி
 சிதம்பி ஓரத்தஞ் சேறுண்ட ராவில்
 இறுதியிலும் இறுதியாப்
 வந்தான் ஓர்நான்

கநநவில்லை
 கண்ணீரில்லை.

கேடக எதுவும் யாரிடமும் இருக்கவில்லை-

தாய் இறந்த இடத்தில்
 கவிழ்ந்தது பூமியிலொரு வெற்றிடம்.

தாய்மை 02

வெறிச்சோடின ஒரு நூற்றுமீரம் ஆண்டுகள்

இனிக் காரணமில்லை
காந்திருக்க எவருமில்லை என்றபோதும்
பின்னும் கிடந்தழந்தின நாட்கள்

தாம் வெந்து மதுமை கிடந்த இடத்தில்

அவனில்லை
அவரில்லை

எவருமில்லை

பாம்.

தாயுரை 03

எங்கேபியன்று சொல்
இல்லைபியன்பதையாவது சொல்

வீங்கி வெழிக்கத் தயாராகிவிட்டவோர்
முதிய இதயத்தைக் காவ முடியாதென்னால் இனிப்பும்

பிடி சாம்பராவது கொடு
என் பிதிரர்களின் மழியில்
கொடடி விழுகிகிறேன் அவனை

நானை என்னைத் தீயிடவும்
பிண்டபிட்டு பாதையிடவும்
இல்லையாரும் ஆயினும்
அவன் போய் உறங்கடரும் நிம்மதியின் பேராற்றில்

தாயுமை 04

முடிவடையாத நல்லிரவுகளில்
 கிழிந்து பிளங்க நிலங்கள்
 உதிரம் காண்கின்றன.
 கேவல்களின் சதுப்புக் கடாரங்களில்
 யாருக்காகக் காத்திடுக்கின்றன குழந்தைகள்

தனயரில்லை,
 தந்தையரில்லை
 மற்றுப்பெறவில்லை எதுவும்

பாதமற்ற கால்களால்
 வாழ்வைக் கடந்து செல்கிறார்கள் நாதியற்ற
 மனிதர்கள்

முன்னரிஸ்கிருந்தன வீடுகள்
 முன்னரிஸ்கிருந்தன கிராமங்கள்

வரலாற்றின் மொனத்துக்கு முன்னால்
 கடல் கொண்டதே ஒரு யுகம்

தாடுகரை 05

குருதியோடிய கந்தரில் வீழ்ந்தொடரின இலையான்கள்
மண்ணூண்டு கிடந்தது கிழித்தெடுத்த முலைகள்
கருகி போனி குகை பிளந்து உஞ்சதிருந்தது ஏறும்பெடுக்க
பார்த்தேன்
பார்த்த கணத்தில் இறந்தேன்
வேரோடு
நின் பால் படர்ந்த வெட்டுடையில்
பிறவாத பிள்ளையின்
பிணங்கிடந்த வயிற்கற உதைத்த பின்
நீசம் பற்றிப் போனார்கள்

அது நீதான் என நான் எவரிடமும் சொல்லவில்லை.

三〇

2005

விண்ட சொல்லவில்லை: அவகாசம் இல்லை
போய்விட்டாய்
புயல்

இரத்தத்தில் வீருகள் சிநம்புகையில்
திரும்பிவருவதில்லை யாரும்

சமர்க்களோ போர்க்களத்தில்
அமர்க்களோ அழைதியில்
சாட்சியாக இருக்க விதிக்கப்பட்டவர்களோடு
குந்தி நானிருந்தேன்

பாங்குகி 2006

இரண்டு தலைநகராங்கள்

வேடிக்கை வாணச் சிறுமகையும்
அணிந்தை யானைப் பேருஸாவும்
படர் நெடும் மின்கொடிச் சுரும்
உங்களிராவை நகைக்கையில்
பொங்கிப் பிரகாசம் கொள்ளும் உங்கள் நகரத்தை
போகமும் போகதயும் மிஞ்சித் தள்ளாடும் நள்ளிராக்களை
தூக்கத்தினால் மூடி நீங்கள் புரள்கையில்
சன்னாங்களாலும்,பிராங்கிகளாலும்
உடைத்துத் திறக்கப்படுகிறது
ஊறடங்கிய வேறொரு நகரம்
பசியும்,வலியும் தீராப் பீதியும் பீடித்த நள்ளிராக்களில்
பெருக்கிக்குக்கும் இரத்தத் தெருக்களை
தூங்காக் கண்களால் கடக்கிறார்கள்
இன்னொரு தலைநகரத்து மக்கள்

பேராட்ட

காரிஞ்சிலும் கரிய
முடிவடையாது
குகைபோல நீண்ட திரண்ட
இந்தப் பேராட்டமை
தீயாலும் வலியாலும் பின்னப்பட்ட
காலங்களின் பேரஞ்சிகளை
நினைவுகள் உக்கியும்
மனைத்துழரும்
இந்தப் பாசித்துளையை

நீக்க முடியாதென்னால்

தலைமுறைகளின்
விதிரைகைகள் ஓடிப் புடைத்த
இந்தச் தண்ணாட்டமை
சீழும் இரத்தமும்
உறைந்து படிந்து கிழிந்த
இந்த ஒஸ்சட்டமை

யாரும் பூணத்தயபங்கும்
நாற்றாண்டுளின் முள் அங்கியை
கண்ணராலான இந்த நீருடலை

நீக்க முடியுமா என்ன?

வேர்விடபோடி
தேகத்தின் மேற் பிளைந்த இன்னொரு தேகத்தை
காயாஸ்களின் பெருங்குடலையை
தேகத்தைத் துளைத்து
உயிர்மேடில் ஒடிக்கிடக்கும் இந்தப் பேராடையை
உலகத்தாற் தள்ளித் தாளிடப்படும் தீடுச்சட்டையை

நீங்க முடியுமாயின்
என்னையும் நான் நீங்கிச் சென்று மறைவேன்

தை 2010

சிலுவை 04

ஏக்கத்தின் வெப்பமும்
காதலின் பதற்றமும்
அணைந்தன சருகு போல யாவும்

விந்து கக்கிய குறிபோல
நடுவபது முகம்
திக்கறியாது தளவாழியில்

தடுமாறிக் கறைகிறது காலம்
மார்க்கி 2008

பெரு நிலம்:
மன்னைக்குகள் பற்றிய அறிமுகம்

பூண்டும் புராணிகமும்
நீரும் இல்லும் சேர்த்துப் பொத்தப்பட்ட
பெரு நகரத்திற்குக் கீழே
பகல்ரா ஓயா
தெருக்களும் கிளைகளும் மொய்த்துப் பரவி
சனங்கள் நெரிந்து
வாகனங்கள் விரையமாரு நலப்பரப்பிற்கு இன்னும் கீழே
கீழிறங்கிப் போனால்

சாம்பரால் ஆன வெம்மையடாங்காவாரு புயற்பரப்பு
நீங்கி
மேலும் நடந்து கீழிறங்கினால்
அழகையும், கதறலும் பரவியொடிய ஒலியடுக்கு
அதற்கும் கீழே
முடிவடையாத குருதியால் ஒரு திரவப் படுக்கை
அதற்கும் கீழே
கெட்டிபட்டு முள்ளடர்ந்து மண்டிய நினைவுக்கு
அதற்குக் கீழே
மரங்களின் வேர்களும் முட்டாதவாரு மௌனப்பரப்பு
நீங்கி இன்னும் மேல் நடந்து
கீழிறங்கினால்

ஒரு முதிய பெண்
காலங்களை விரித்தெறிந்த தோலாசனங்க்கின் மீதாய்
துறவிப் பெண்

எந்தத் தலைப்பும் இடவேண்டாம்

கண்ணீரின் இக்கரையில் இருக்கிறேன்
ஆஸ்கே

தூாஸ்காத் முதிய கண்களால் டா பாய் காலைகளை
தூக்கம் கொள்வாய் ஒரு கணம்

வின்னர் மனமழியப் போவாய் பலகாதம் வேறொங்கோ
பிறப்புக்களைப் பின்தொடர்கிறது நதி

யாருமறியாத் தொல்லுறவு

நியதியின் சதுரங்கப் பலகையில்

காலம் நம்மை இட்டாட

விண்ணையப் பார்த்தாய்;

சிரித்தாய் இடைவிடாமல்

மக்னீல் கிடந்தமுந்துகிறேன்
நினைவறும் காலம் வரைக்கும் முடிவுடையா நோவு பெற்று

ஜப்பாரி 2011

அருந்தினி

மின்மினி பிடித்து இரவிற் பூக்கவோ
வெப்பவிலாழச் சலிக்கவோ
காலம் தரவில்கலையாரு அவகாசம்

நீருண்டு நீருண்டு மழந்தன நாம் விட்ட மறைப்படஞ்சகள்
மல்லிகைச் சிறுகரத்தால் பற்றியிழுத்து
மிழற்று குரலால் சொன்னாய் ஏதோ
பற்ற முன் வீழ்ந்தது பூங்கற்றை

நடுவயதிற் செல்கிறேன்
விரிகிறது பாலை

முதற் தனிமை தந்தாய்

நீர்க்குமிழி

எதையும் கொண்டு வந்ததில்லை

தேகத்தையும்

கேகத்திற்கொரு பெயரையும் புனைந்ததிஸ்குதான்

புகழ்ச்சிசாற்களும், மாலைகளும்

இந்தச்சேறும், அழக்கும்

என்னுடையதல்ல எதுவும்

கொதிக்கும் இந்தச் சிரசு

கண்ணீரால் சதா சரமாகும் இரவுகள்

எதையும் வைத்துச் செல்ல

காலம் இழைத்ததில்லை எந்தப் பெட்டியையும்

தோலோடு இருங்குண்ட இந்தச் சொற்கள்

அந்தச் சிறுகொண்டைக் குருவி

காலத்தின் வெளியில் எஞ்சவுதில்லை எதுவும்

கணாங்களின் பேராற்றில்

மின்னி மறைகின்றன பல்ளாயிரம் எண்ணைக் குவியல்கள்

சொரியும் பால் நிலவில்

தன்கைந்தான் பார்த்து வெட்டுத்துச் சீரிக்கிறது

என் பித்து மனம்.

வைகாசி 2009

பிற்குறிப்புகள்

01

இது இரண்டாவது தொகுப்பு, 'பதுங்குகுழி நாட்கள்' வெளி யாகிச் சரியாகப் பத்து வருடங்கள் கழிந்துள்ள நிலையில் இத்தொகுப்பு வெளியாகிறது. ஒரு தொகுப்பிற்கும், மறுதொகுப்பிற்கும் இடையில் மட்டுமல்ல; சிலவேளாகளில் ஒரு கவிதைக்கும், இன்னொரு கவிதைக்கும் இடையிர்க்கட கவிதைகள் இல்லாத ஆண்டுகள் கடந்து சென்றான்ன. இன்னொரு தொகுப்பு, இப்போது சாத்தியமாகியிருக்கிறது என்பது என்னளவில் என்னவோ அதிசயமாகவேபடுகிறது.

02

இந்தக் கவிதைகளிற் பெரும்பாலானவை நிலைகுலை வுகள் பற்றியவை. இழப்பாலும் - அமுகையாலும் - தீராநெடுந் துக்கத்தினாலும் அவை அலைக்கழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரத்தம் சிதறியொட்டாத ஒரு கவிதையைக் காண்பதென்பது அரிதாகவே யுள்ளது. கால் நூற்றாண்டுகள் கழிந்து திருமிப் பார்க்கையில் நாம் சென்ற தெருக்கள், நாம் பார்த்த கிராமங்கள், நண்பர்கள் - காதல் மதுலூற்றிய பெண்கள், உறவினர்கள் எவ்வரயுமே காணோம். யாவும் வேறொன்றாய் மாறியுள்ளன. கடந்த காலம் ஒருபுறம் பெருங் கழிவிரக்கமாயும், மறுபுறம் பெரும் சித்திரவதைப் புலமாக வும் மாறியுள்ளது. ஞாபகம் ஒரு குத்துவாளாய் நெடுத்து நிற்கிறது. ஆனால் அவற்றின் மீதாக ஏறி நடக்கவும் - அவற்றை ஏந்தி நடக்கவும் இக் கவிதைகள் முயன்றுள்ளன. 'புயலிலும், மாரி மழையிலும் நாம் கடந்து வந்த நாட்களை மறந்துவிடுவோமோ என அவை அஞ்சகின்றன'. ஒரு பெருங் காயத்தின் இடையறாத வலி அவற்றுள்படிந்து போய்கிடக்கிறது.

03

பல்லாயிரம் புன்னியுண்ட மனங்கள் (traumatized minds) இந்தக் கவிதைகளுக்குள் வசிக்கின்றன. தனியாளாகவும், ஒரு திரள் மக்களின் நாடித்துடிப்பாகவும் ஒருங்கு குவிந்துள்ள இந்தக் கவிதைகள் எழுதுபவனின் கூட்டுமனத்தில் வேர்கொண்டுள்ளன. அடையாள நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கும் எமது சமூக வரலாற்று நிலவரங்களுக்கு தலைமுறை தலைமுறைகளாகக் கைமாற்றப்படும் மேற்படி நிலைகளுக்கு மீதான இடைவிடாத எதிர்விணைகளும் - வெளிப்பாட்டுப் பயணங்களும் ஒரு புறம் ஒருவகை உணர்ச்சி வெளியேறுகை நிலையாகவும், மறுபுறம் சுயத்தை - அடையாளத்தை மறுகட்டுமானம் செய்யும் முயற்சியாகவும் தொழிற்படுகின்றதென்பர். புண்படுகை பற்றிய இலக்கியங்கள் (trauma literature) என்பன ஒருவகை இலக்கிய சாட்சியங்களாகவும், வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் கூட மாறிவிடுகின்றன.

04

அசாதாரணமாக அனுபவங்களும் - பெருங் காரங்களின் அனுபவங்களும் மொழியிலும் - மொதிலிலும் அதன் வழைமகளுக்கு அப்பாலான பாய்ச்சலை இயல்பாகக் கோருகின்றன. அவற்றுக்கு ஒரு புதிய சொல்லுடல் தேவைப்படுகிறது. இவ்வகைப்பட்ட படைப்பாக்க நிலவரங்கள் மொழியை அதிகம் உருவக நிலைப்படுத்துகின்றன. அவை மொழியை அதிகவேளையில் அதன் வழைமைப் பிரகாரமான ஒழுங்கு நிலைக்கு வெளியால் 'வேறாரு விதமாய்ப் புணர்த்துகின்றன. சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு உயிரிபோல தொழிற்படத்தொடங்குகின்றன. சில வேளைகளில் எல்லாக் கவிதைகளும் ஒரு கவிதையாக அல்லது ஒன்றின் பல காட்சித்துண்டங்களாகிவிடுகின்றன.

05

முடிவு, இறுதி, இறப்பு, கடைசி எனும் பல பொருளையுடையதும், எமது பழைய கல்வெட்டு நூல்களில் பேணப்பட்டு வந்ததுமாகிய சரமகவி எனுஞ் சொல், இக்கவிலைத் தொகுப்பு உருவாக்கும் உணர்ச்சிப் புலத்தோடு நெருங்கியிருப்பதாகப்பட்டது. அதுவே அதன் பெயராகிய போது, நூலின் வடிவமைப்பிலும், அதன் தொடர்ச்சியாக பழைய கல்வெட்டு நூல்களின் தொற்றுத்தை உருவாக்க விரும்பினோம்.

06

இக்கவிலைகள் சில ஏற்கெனவே பல சஞ்சிகைகளில் வெளியாகி யவை; சில இத்தொகுப்பிற்றான் முதலில் இடம் பெறுகின்றன. ஏற்கெனவே அச்சிடப்பட்ட கவிலைகளுக்காக அவற்றை வெளியிட்ட சஞ்சிகைகளுக்கும் நூலை அச்சிட்ட கரிகனன் பதிப்பகத்திற்கும் நன்றிகள். என் சோம்பேறித் தனத்தையும், மந்தத்தளத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டு சுதா என்னைத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கின்ற சனாதனனுக்கும், பவானிக்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

05.10.2011

பா.அகிலன்
யாழ்ப்பாணம்.

கிரண்டாம் பதியிற்காக

இந்த நூல் வெளிவந்து சுமார் ஒருவருடத்தில் மீளவும் ஒரு பதிப்பிற்கான சாத்தியம் காணப்படுவது மகிழ்ச்சியைத் தருவதோடு, இந்தத் தேவையை உருவாக்கிய வாசகச் சூழலுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் கடமைப் பட்டுள்ளேன். இந்த நூல் குறித்து பெரியளவில் விமர்சன எழுத்துக்கள் பரவலாக வராத போதிலும் பரந்த ஒரு கவனிப்பை இது பெற்றிருப்பதாத அவதானிக்க முடிகிறது. ஒரு படைப்புக் குறித்த நேரானதும் எதிரானது மான வாதவிவாதங்கள் எமது படைப்புச் சூழலை செழுமைப்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன்.

15.12.2012

பா.அகிலன்
யாழ்ப்பாணம்.

Harikanan, Jaffna.

ISBN 955539020-7

9 789555 390200